

Fremsat den 14. december 2016 af finansministeren (Kristian Jensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre

(Ændring af ministres vederlæggelse og pensionsforhold som opfølgning på Vederlagskommissionens anbefalinger m.v.)

§ 1

I lov om vederlag og pension m.v. for ministre, jf. lovbekendtgørelse nr. 273 af 20. april 2004, som ændret ved § 16 i lov nr. 1587 af 20. december 2006, lov nr. 704 af 25. juni 2010, lov nr. 480 af 30. maj 2012, lov nr. 743 af 1. juni 2015 og § 17 i lov nr. 628 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, 1. pkt., ændres »1.212.164 kr.« til: »1.248.386 kr.«, og »31. marts 2012-niveau« ændres til: »31. marts 2017-niveau«.

2. § 1, stk. 2, 1. pkt., ophæves.

3. I § 1, stk. 2, 2. pkt., der bliver 1. pkt., ændres »1.151.555 kr.« til: »1.185.966 kr.«, og »31. marts 2012-niveau« ændres til: »31. marts 2017-niveau«.

4. § 1, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Vederlag efter stk. 1 og 2 reguleres én gang årligt pr. 1. april med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen på det offentlige arbejdsmarked. Finansministeren fastsætter årligt reguleringsprocenten.«

5. I § 1, stk. 4, udgår »og godtgørelse for boligudgifter m.v.«.

6. I § 1 indsættes som stk. 6-11:

»Stk. 6. En minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har bopæl uden for det sjællandske område, kan få dækket udgifter til hotelovernatninger i Københavnsområdet i forbindelse med sit hverv som minister. I stedet for dækning af udgifter til hotelovernatninger efter 1. pkt. kan en minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har bopæl uden for det sjællandske område, vælge at modtage godtgørelse for en fast supplerende bolig i Københavnsområdet.

Godtgørelsen kan ydes i op til 3 måneder efter fratreden som minister.

Stk. 7. Den samlede godtgørelse efter stk. 6 kan maksimalt udgøre 75.698 kr. pr. år i oktober 2015-niveau og udbetales mod dokumentation til dækning af egentlige boligudgifter. Beløbet i 1. pkt. reguleres efter reglerne i § 109 a, stk. 12, i lov om valg til Folketinget.

Stk. 8. Der kan uden dokumentation ydes godtgørelse for dobbelt husførelse til en minister, der efter stk. 6 får dækning af hoteludgifter eller godtgørelse for en fast supplerende bolig. Godtgørelsen udgør 30.208 kr. pr. år i oktober 2015-niveau og reguleres efter reglerne i § 109 a, stk. 12, i lov om valg til Folketinget.

Stk. 9. En minister kan i et kalenderår få dækket udgifterne til op til 12 overnatninger på hotel i Danmark i forbindelse med varetagelsen af sit hverv som minister. Der ydes dog ikke dækning til ministre, der modtager godtgørelse efter stk. 6 og 8, såfremt der er tale om hotelovernatning i Københavnsområdet.

Stk. 10. Værdien af hotelovernatninger, som dækkes efter stk. 6, 1. pkt., og stk. 9, godtgørelse for fast supplerende bolig efter stk. 6, 2. pkt., jf. stk. 7, og godtgørelse for dobbelt husførelse efter stk. 8, indgår ikke i den skattepligtige indkomst. Der kan ikke foretages fradrag i den skattepligtige indkomst for udgifter, der er forbundet med hvervet som minister, herunder boligudgifter, indenlandsk befordring m.v.

Stk. 11. Finansministeren fastsætter nærmere regler om udgifter til hotelovernatning efter stk. 6, 1. pkt., om godtgørelse for boligudgifter efter stk. 6, 2. pkt., om godtgørelse af egentlige boligudgifter efter medlemskabets ophør efter stk. 6, 3. pkt., om krav til dokumentation for egentlige boligudgifter og om beregning af udgifter til ejerbolig og lign. efter stk. 7, om dækning af udgifter til dobbelt husførelse efter stk. 8, om dækning af udgifter til hotelovernatning efter stk. 9 og om hotelovernatning i forbindelse med udtræden af Folketinget. Finansministeren fastsætter endvidere regler om

adgang til ydelser efter stk. 6-9 under orlov og om adgangen til at bevare sådanne ydelser efter en flytning.«

7. I § 2, stk. 2, udgår »og godtgørelse for boligudgifter m.v.«, og to steder ændres »de« til: »det«.

8. I § 3, stk. 1, 3. pkt., ændres »18 måneder« til: »6 måneder«.

9. I § 3 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Finansministeren fastsætter nærmere regler om beregning af eftervederlagsperioden efter stk. 1, om nedsættelse af ministereftervederlaget efter stk. 3 og om administration af ministereftervederlaget.«

10. I § 4, stk. 1, 2. pkt., ændres »efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.« til: »folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.«

11. I § 4, stk. 1, 3. pkt., ændres »Helbredsnevnet« til: »Nævnet for Helbredsbedømmelser i Tjenestemandssager.«

12. I § 4 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. En forhenværende minister, der ikke er omfattet af overgangsordninger om pensionsudbetalingstidspunkter, kan vælge at få pensionen udbetalt før folkepensionsalderen, dog tidligst fra pensionsudbetalingsalderen mod et førtidspensionsfradrag efter de regler, der gælder for tjenestemænd i staten. Hvis en forhenværende minister, der er omfattet af

overgangsordninger med hensyn til pensionsudbetalingstidspunkt, tillige har optjent ministerpension, der skal udbetales fra folkepensionsalderen, vælger førtidsalderspensionering, beregnes det førtidspensionsfradrag, der er nævnt i 1. pkt., af den samlede pension fra det første pensionsudbetalingstidspunkt.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

13. I § 4, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »Stk. 2, nr. 3« til: »Stk. 3, nr. 3«.

14. I § 9, 2. pkt., ændres »§ 7« til: »§ 8, stk. 1,«, og »§ 7, stk. 1« ændres til: »§ 8, stk. 1«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2017.

Stk. 2. § 1, nr. 8, har virkning for personer, der virker som ministre efter førstkommende valg til Folketinget. Træder ministeriet tilbage som et resultat af førstkommende valg til Folketinget, har § 1, nr. 8, dog ikke virkning for personer, der fungerer som ministre, indtil et nyt ministerium er udnævnt.

Stk. 3. § 1, nr. 10, finder ikke anvendelse for funktionstid som minister i perioden 1. januar 2007-31. marts 2017. For denne funktionstid finder de hidtil gældende regler om udbetaling af egenpension anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
 - 2.1. Vederlagskommissionen
 - 2.2. Vederlagskommissionens anbefalinger
 - 2.3. Finansministeriets overvejelser
 - 2.4. Stemmeaftalen om ændring af fuldtidspolitikers vederlæggelse
 - 2.4.1. Vederlag
 - 2.4.2. Eftervederlag
 - 2.4.3. Pension
 - 2.4.4. Ikrafttræden
 - 2.5. Implementering af stemmeaftalen for så vidt angår borgmestre og regionsrådsformænd
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Regulering af vederlag på baggrund af den faktiske lønudvikling i den offentlige sektor
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Vederlagskommissionens anbefalinger og den foreslåede ordning
 - 3.2. Ændring af mindsteprocenten for eftervederlag
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Vederlagskommissionens anbefalinger og den foreslåede ordning
 - 3.3. Ændring af pensionsalderen
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Vederlagskommissionens anbefalinger og den foreslåede ordning
 - 3.4. Boliggodtgørelse m.v. for ministre, der ikke er medlemmer af Folketinget
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Den foreslåede ordning
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Den daværende regering (Venstre) indgik den 3. oktober 2016 en stemmeaftale med Socialdemokratiet, Liberal Alliance, Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti om ændring af fuldtidspolitikers vederlæggelse som opfølgning på Vederlagskommissionens anbefalinger.

Lovforslaget udmønter den del af stemmeaftalen, der angår ministre. Det foreslås at ændre reguleringen af ministervederlag og eftervederlag, sådan at reguleringen sker i takt med lønudviklingen i den offentlige sektor med virkning fra

den 1. april 2017. Det foreslås også at ændre mindsteprocenten for ministereftervederlag fra 18 måneder til 6 måneder. Endvidere foreslås en ændring af pensionsalderen, sådan at ministerpension optjent ved funktion som minister fra den 1. april 2017 og fremefter først kan udbetales ved personens folkepensionsalder. Endelig foreslås det at præcisere reglerne om boliggodtgørelse m.v. til ministre, som ikke er medlemmer af Folketinget.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af lov om valg til Folketin-

get, der udmønter den del af stemmeaftalen, der angår medlemmer af Folketinget.

Den del af stemmeaftalen, der angår borgmestre og regionsrådsformænd, udmøntes af økonomi- og indenrigsministeren ved en ændring af bekendtgørelse nr. 793 af 25. juni 2014 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af kommunale hverv, som er udstedt i medfør af lov om kommunernes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 769 af 9. juni 2015, og ved en ændring af bekendtgørelse nr. 794 af 25. juni 2014 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelse af regionale hverv, som er udstedt i medfør af regionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 770 af 9. juni 2015.

2. Lovforslagets baggrund

2.1. Vederlagskommissionen

I marts 2014 indgik den daværende regering (Socialdemokratiet og Radikale Venstre) en politisk aftale med Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti om en mere tidssvarende vederlæggelse af politikere. Aftalen indebar bl.a. en ændring i niveauet for det faste vederlag til menige kommunalbestyrelses- og regionsrådsmedlemmer samt en ændret reguleringsform af det faste vederlag. Aftalen indebar ikke nogen ændringer i forhold til vederlæggelsen af borgmestre og regionsrådsformænd, hvis hverv adskiller sig fra de menige kommunalbestyrelses- og regionsrådsmedlemmer ved at være fuldtidshverv på linje med hvervet som folketingsmedlem og minister.

Med aftalen forpligtede aftaleparterne sig til at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission, der på baggrund af det kommissorium, der indgik som bilag til aftalen, skulle have til opgave at udarbejde et forslag til, hvordan den samlede vederlæggelse af borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre fremadrettet skulle være.

Med folketingsbeslutning af 20. maj 2014 om udmøntning af politisk aftale om en mere tidssvarende og gennemsigtig vederlæggelse af politikere opfordrede Folketinget bl.a. regeringen til at nedsætte en kommission vedrørende den samlede vederlæggelse af borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre.

Vederlagskommissionen blev nedsat i sommeren 2014 og afgav sin rapport den 18. januar 2016.

2.2. Vederlagskommissionens anbefalinger

Vederlagskommissionens rapport baserede sig på principper om afspejling af ligheder med andre ansvarsfulde poster i respekt for de politiske hvervs særlige karakter, fastholdelse af kendte rationaler for vederlæggelsen, tilpasning i forhold til udviklingen på det offentlige arbejdsmarked, en gennemsigtig og tidssvarende vederlæggelse, nutidsvederlæggelse frem for fremtidshonorering samt en tilbageholdenhed med anbefalinger, hvor der ligger andre hensyn bag reglerne.

Rapporten indeholder en række anbefalinger om den fremtidige vederlæggelse af politikere om vederlag, om ny regulering af vederlag, om eftervederlag og om pension.

Om vederlag anbefaler et flertal af kommissionens medlemmer, at vederlaget for fuldtidspolitikere forhøjes, at omkostningstillæg afskaffes, og at vederlag til borgmestre og regionsrådsformænd nedsættes, hvis de modtager vederlag for en række politiske hverv.

Om en ny og ensartet reguleringsordning for alle politiske hverv anbefaler kommissionen, at vederlagene årligt reguleres svarende til forrige års lønudvikling på det statslige, regionale og kommunale arbejdsmarked.

Om eftervederlag anbefaler et flertal af kommissionens medlemmer nedsættelse af eftervederlagsperioden samt nedsættelse af mindsteprocenten for eftervederlag uanset funktionstiden som politiker.

Om pension foreslår kommissionen en fuldstændig omlægning af politikernes pensionsordning til en bidragsdefineret pensionsordning.

Der henvises til sammenfatningen af forslag og anbefalinger i Vederlagskommissionens rapport, kapitel 2, (side 10 ff.).

2.3. Finansministeriets overvejelser

Vederlagskommissionens rapport er udtryk for en omfattende og grundig analyse af fuldtidspolitikernes vederlæggelse.

I forlængelse af offentliggørelsen af Vederlagskommissionens anbefalinger og i kølvandet på den store offentlige debat, der har været om emnet, herunder navnlig i forhold til kommissionens anbefalinger om et højere vederlagsniveau for fuldtidspolitikere, indledte finansministeren politiske forhandlinger med Folketingets partier om en model for den fremtidige vederlæggelse af fuldtidspolitikere. I forhandlingerne indgik også overvejelser af anbefalinger fra Vederlagskommissionens mindretal.

De politiske forhandlinger viste, at der ikke kunne findes flertal for at gennemføre alle de anbefalinger, som (et flertal af) Vederlagskommissionen fremsatte. Partierne tilkendegav dog hver især, at de gerne så forskellige ændringer i politikernes vederlæggelse gennemført, bl.a. i forhold til eftervederlag og pension.

Det har under forhandlingerne været vigtigt, at politikernes vederlagsforhold samlet set er rimelige. Men enkeltvis skal elementerne også kunne forsvares. Nogle af de sager om politikernes vederlæggelse, som har skabt opmærksomhed i pressen m.v., har netop drejet sig om uhensigtsmæssigheder, der er en følge af, at regelværket ikke altid har været tænkt som en helhed.

Det har også været vigtigt at tage hensyn til de formål, der lå bag nedsættelsen af Vederlagskommissionen. Der skulle sikres en mere tidssvarende vederlæggelse af politikere. I den forbindelse skulle der tages højde for den udvikling, der over de senere år har været i politikernes arbejdsvilkår, herunder i forhold til kompleksiteten i arbejdsopgaverne samt i

forhold til politikernes ansvar og arbejdsbyrde. Der skulle også tages højde for hensyn til gennemsigthed, åbenhed og en indbyrdes sammenhæng mellem vilkårene for de forskellige typer af politiske hverv, hvor det var relevant.

Elementerne i stemmeaftalen er både samlet og enkeltvis et udtryk for en rimelig fremtidig vederlæggelse af politikernes vederlagsforhold i overensstemmelse med de formål, der lå bag nedsættelsen af Vederlagskommissionen.

Der henvises for så vidt angår ministre til gennemgangen nedenfor under lovforslagets hovedpunkter (punkt 3) om forslag til regulering af den faktiske lønudvikling i den offentlige sektor (punkt 3.1.), forslag om ændring af mindsteperioden for eftervederlag (punkt 3.2.), forslag om ændring af pensionsalderen (punkt 3.3).

2.4. Stemmeaftalen om ændring af fuldtidspolitikeres vederlæggelse

Den daværende regering (Venstre) indgik den 3. oktober 2016 en stemmeaftale med Socialdemokratiet, Liberal Alliance, Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti om ændring af fuldtidspolitikeres vederlæggelse som opfølgning på Vederlagskommissionens anbefalinger.

Stemmeaftalen lægger op til en række ændringer i fuldtidspolitikeres vederlag, eftervederlag og pension, jf. punkt 2.4.1-2.4.4 nedenfor.

2.4.1. Vederlag

Stemmeaftalen vil indebære, at folketingsmedlemmer og ministre beholder deres nuværende vederlagsniveau, men at den midlertidige nedsættelse af ministervederlaget på 5 pct., som løber til og med den 31. december 2019, ikke forlænges. Vederlaget til borgmestre og regionsrådsformænd foreslås hævet med 31,4 pct. svarende til forskellen mellem udviklingen i vederlagene siden 1994 og den faktiske lønudvikling på det kommunale og regionale arbejdsmarked (4. kvartal 2015-niveau). Vederlaget til de menige kommunalbestyrelses- og regionsrådsmedlemmer blev hævet efter tilsvarende principper i 2014.

Stemmeaftalen vil også indebære, at borgmestres, regionsrådsformænds, folketingsmedlemmers og ministres vederlag reguleres årligt på baggrund af den faktiske lønudvikling i den offentlige sektor. Aftalen vil indebære, at politikernes vederlag hvert år vil blive reguleret med et uvægtet gennemsnit af den statslige og den kommunale/regionale lønudvikling i stedet for de forskellige reguleringsordninger, som findes i dag.

2.4.2. Eftervederlag

Stemmeaftalen vil indebære, at mindsteperioden for eftervederlag til ministre nedsættes fra 18 måneder til 6 måneder, og mindsteperioden for eftervederlag til folketingsmedlemmer nedsættes fra 12 måneder til 6 måneder. Aftalen vil desuden indebære, at man fremadrettet ikke skal kunne få eftervederlag fra sit tidligere hverv som borgmester eller regionsrådsformand, hvis man samtidig modtager vederlag som minister eller folketingsmedlem.

2.4.3. Pension

Stemmeaftalen vil indebære, at borgmestres, regionsrådsformænds, folketingsmedlemmers og ministres pensionsalder hæves fra efterlønsalderen til folkepensionsalderen med mulighed for førtidspensionering mod en livsvarig reduktion i pensionen. Som overgangsordning er det forudsat, at pension, optjent før ændringernes ikrafttræden, følger de hidtil gældende regler om pensionsudbetalingstidspunkt.

2.4.4. Ikrafttræden

Stemmeaftalen vil indebære, at ændringen af folketingsmedlemmers og ministres pensionsordning træder i kraft den 1. april 2017, og at ændringen af folketingsmedlemmers og ministres eftervederlagsordning skal have virkning efter førstkommande folketingsvalg, efter loven er trådt i kraft. Niveaujusteringen af borgmester- og regionsrådsformandsvederlaget, ændringen af deres eftervederlagsordning og pensionsordning vil træde i kraft den 1. januar 2017. Regulering af vederlagene på baggrund af den faktiske lønudvikling i den offentlige sektor for borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre, vil blive anvendt ved regulering af vederlag og eftervederlag fra den 1. april 2017.

2.5. Implementering af stemmeaftalen for så vidt angår borgmestre og regionsrådsformænd

Det er som nævnt i punkt 1 hensigten, at den del af stemmeaftalen, der angår borgmestre og regionsrådsformænd, udmøntes af økonomi- og indenrigsministeren ved en ændring af bekendtgørelse nr. 793 af 25. juni 2014 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af kommunale hverv, som er udstedt i medfør af lov om kommunernes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 769 af 9. juni 2015, og ved en ændring af bekendtgørelse nr. 794 af 25. juni 2014 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelse af regionale hverv, som er udstedt i medfør af regionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 770 af 9. juni 2015.

Reglerne om vederlag til borgmestre og regionsrådsformænd forventes at blive ændret, således at vederlaget hæves med 31,4 pct. svarende til forskellen mellem udviklingen i vederlagene siden 1994 og den faktiske lønudvikling på det kommunale og regionale arbejdsmarked (4. kvartal 2015-niveau). Endvidere forventes reglerne om den fremadrettede regulering af vederlaget til borgmestre og regionsrådsformænd at blive ændret, således at borgmestres og regionsrådsformænds vederlag reguleres årligt på baggrund af den faktiske lønudvikling i den offentlige sektor med et uvægtet gennemsnit af den statslige og den kommunale/regionale lønudvikling. Den fremadrettede regulering af vederlaget til borgmestre og regionsrådsformænd vil svare til de foreslåede regler for ministre og folketingsmedlemmer. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

Reglerne om eftervederlag (efterløn) til borgmestre og regionsrådsformænd forventes at blive ændret, således at der ikke ydes eftervederlag (efterløn), hvis en fratrædt borgmester eller regionsrådsformand tiltræder som medlem af Folketinget eller som minister.

Endelig vil reglerne om borgmestres og regionsrådsformænds pensionsalder blive ændret, således at borgmestres og regionsrådsformænds pensionsalder hæves fra efterlønsalderen til folkepensionsalderen for pension optjent efter, ændringen træder kraft. Reglerne for borgmestres og regionsrådsformænds pensionsalder vil svare til de foreslåede regler for ministre og folketingsmedlemmer, der for ministre og folketingsmedlemmer vil træde i kraft den 1. april 2017. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10. Der vil ligeledes blive indført regler om mulighed for tidlig pensionering, som vil svare til de foreslåede regler for ministre og folketingsmedlemmer. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12.

De nye regler vedrørende vederlag, eftervederlag (efterløn) og pension til borgmestre og regionsrådsformænd forventes at træde i kraft den 1. januar 2017.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Regulering af vederlag på baggrund af den faktiske lønudvikling i den offentlige sektor

3.1.1 Gældende ret

Grundvederlag til ministre reguleres på samme måde som tjenestemandslønninger, jf. § 1, stk. 2, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre. Regulering af tjenestemandslønninger aftales i forbindelse med overenskomstforhandlingerne på det statslige område, typisk med en regulering en gang om året.

3.1.2. Vederlagskommissionens anbefalinger og den foreslåede ordning

Vederlagskommissionen har anbefalet, at reguleringen af vederlag for varetagelsen af de forskellige politiske hverv (ministre, folketingsmedlemmer, borgmestre og regionsrådsformænd) bliver ens, således at der ikke over tid sker en forskydning af forholdet mellem vederlagene, og kommissionen finder det mest rigtigt, at reguleringen tager sit udgangspunkt i lønudviklingen på det offentlige arbejdsmarked, og politikernes vederlag vil således ikke stige mere end offentligt ansattes lønninger under lavkonjunkturer præget af løntilbageholdenhed og i øvrigt følge almindelige lønreguleringer under højkonjunkturer.

Med stemmeaftalen af 3. oktober 2016 er der enighed om en ensartet regulering for alle politikerhverv i overensstemmelse med Vederlagskommissionens anbefaling.

Med lovforslaget vil ministres vederlag blive reguleret årligt med virkning fra den 1. april 2017 på baggrund af den faktiske lønudvikling i den offentlige sektor.

Det vil indebære, at ministres vederlag hvert år vil blive reguleret med et uvægtet gennemsnit af den statslige og den kommunale henholdsvis regionale lønudvikling.

Den foreslåede ændring har baggrund i en anbefaling fra Vederlagskommissionen, og Vederlagskommissionens rapport, kapitel 6 (side 158ff).

Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 1, 3 og 4.

3.2. Ændring af mindsteprocenten for eftervederlag

3.2.1. Gældende ret

Når en minister fratræder som minister, har vedkommende ret til eftervederlag. Den fratrådte minister modtager eftervederlag i en periode, der svarer til halvdelen af det antal hele måneder, som vedkommende senest har været minister, dog mindst 18 måneder og højst 36 måneder, jf. § 3, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Eftervederlagets størrelse svarer til det ministervederlag, vedkommende senest fik som minister. En række indtægter fører til nedsættelse af eftervederlag, jf. lovens § 3, stk. 2 og 3.

Der henvises Vederlagskommissionens rapport, kapitel 4, punkt 4.5.2.4 (s. 119) for en beskrivelse af de gældende regler om eftervederlag.

3.2.2. Vederlagskommissionens anbefalinger og den foreslåede ordning

Et flertal af Vederlagskommissionens medlemmer har bl.a. anbefalet, at borgmestre, regionsrådsformænd og folketingsmedlemmer højst kan modtage eftervederlag svarende til 1 års vederlag, mens ministre højst kan modtage eftervederlag svarende til 2 års vederlag. Kommissionen anbefaler videre, at der som minimum ydes eftervederlag svarende til 6 måneders vederlag. Yderligere ret til eftervederlag optjenes forholdsmæssigt ved varetagelse af det politiske hverv inden for en 4-årig periode. Som udgangspunkt bør der efter Vederlagskommissionens opfattelse indføres en ensartet ordning for alle politikere.

Vederlagskommissionen lægger vægt på, at den anbefalede ordning er baseret på et hensyn til gennemsigtighed og åbenhed. Kommissionen lægger endvidere vægt på, at de elementer, der indgår i ordningen, i et vist omfang kan spejles i gældende regler og praksis for opsigelsesvarsler, kontraktophævelse m.v.

Der henvises til Vederlagskommissionens rapport, kapitel 2, (side 21), og kapitel 7, (side 160ff).

I stemmeaftalen indgår et punkt om nedsættelse af mindsteprocenten for ministereftervederlag fra 18 måneder til 6 måneder. Aftalen indebærer videre, at en person fremadrettet ikke kan få eftervederlag fra tidligere hverv som borgmester eller regionsrådsformand, samtidig med vederlag som minister eller folketingsmedlem.

Med lovforslaget vil mindsteprocenten for eftervederlag til ministre blive nedsat fra 18 måneder til 6 måneder, jf. punkt 3.2.2. med virkning for ministre, der indtræder i en ny regering efter førstkommande folketingsvalg

Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 8.

3.3. Ændring af pensionsalderen

3.3.1. Gældende ret

Ministerpension, der er optjent fra den 1. januar 2007, kan udbetales efter, at den pågældende har nået efterlønsalderen, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt., i lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Efterlønsalderen følger af § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 832 af 7. juli 2015, og varierer afhængigt af den pågældendes fødselsår.

Ministerpension, der er optjent ved funktionstid i perioden den 1. januar 2000-31. december 2006, kan udbetales fra den 1. i måneden efter, at vedkommende er fyldt 60 år, jf. § 19, stk. 7, i lov nr. 1587 af 20. december 2006 om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og forskellige andre love (Ændringer som følge af gradvis forhøjelse af efterløns- og folkepensionsalderen m.v.).

Ministerpension, der er optjent ved funktionstid før den 1. januar 2000, kan udbetales fra den 1. i måneden efter at den pågældende forhenværende minister ikke længere er berettiget til ministereftervederlag, jf. § 2, stk. 2, i lov nr. 1095 af 29. december 1999 om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre (Ændring vedrørende vederlag, eftervederlag og egenpension m.v.).

Der henvises til Vederlagskommissionens rapport, kapitel 4, punkt 4.5.2.5 (s. 120f) for en yderligere beskrivelse af de gældende regler om eftervederlag.

3.3.2. Vederlagskommissionens anbefalinger og den foreslåede ordning

Vederlagskommissionen har for alle fuldtidspolitikere anbefalet, at de nuværende pensionsregler, som bygger på tjenestemandspensionssystemet, forlades til fordel for bidragsdefinerede arbejdsmarkedspensionssystemer med overordnede rammer som for offentligt ansatte.

Der henvises til Vederlagskommissionens rapport, kapitel 2, punkt 2.3.5 (side 22) og kapitel 8 (side 174ff)

Stemmeaftalen vil indebære, at de nuværende pensionsordninger for politikere fastholdes i deres grundlæggende struktur, men at pensionsalderen hæves til folkepensionsalderen med mulighed for førtidspensionering mod en livslang reduktion i pensionen. Politikeres pensionsalder vil fremover følge den for den enkelte persons til enhver tid gældende folkepensionsalder i stedet for som hidtil at følge efterlønsalderen.

Med lovforslaget vil ministres pensionsalder blive hævet fra efterlønsalderen til folkepensionsalderen, for så vidt angår pension optjent fra den 1. april 2017. Der vil være mulighed for, at den forhenværende minister kan vælge pensionsudbetaling forud for folkepensionsalderen mod reduktion af den livsvarige pension.

I forbindelse med den foreslåede overgangsordning, jf. punkt 2.4.4. ovenfor, foreslås det, at pension optjent før den 1. april 2017 følger de hidtil gældende regler. Hvis en forhenværende minister, der er omfattet af denne overgangs-

ordning med hensyn til udbetalingstidspunktet, tillige har optjent ministerpension, der skal udbetales fra folkepensionsalderen, vælger førtidsalderspensionering, beregnes førtidspensionsfradraget af den samlede pension fra det første udbetalingstidspunkt.

Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 10 og 12, samt § 2, stk. 3.

3.4. Boliggodtgørelse m.v. for ministre, der ikke er medlemmer af Folketinget.

3.4.1 Gældende ret

Efter § 1, stk. 4, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre ydes der til ministre omkostningstillæg og godtgørelse for boligudgifter m.v. efter tilsvarende regler, som efter lov om valg til Folketinget gælder for medlemmer af Folketinget. Det følger af lovens § 2, stk. 2, at for en minister, som modtager omkostningstillæg og godtgørelse for boligudgifter m.v. efter lov om valg til Folketinget, nedsættes de i § 1, stk. 4, anførte tillæg med et beløb, der svarer til de af Folketinget ydede tillæg.

Folketingets Udvalg for Forretningsordenen har i § 109 a, stk. 13, i lov om valg til Folketinget hjemmel til at fastsætte nærmere regler om bl.a. godtgørelse for boligudgifter m.v., dækning af udgifter til dobbelt husførelse og dækning af udgifter til hotelovernatninger.

Ved administration af reglerne om eftervederlag følger Finansministeriet Folketingets retningslinjer og praksis. Der er ikke i den gældende lov om vederlag og pension m.v. for ministre hjemmel for finansministeren til at fastsætte nærmere regler herom.

3.4.2. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget vil finansministeren få hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en bekendtgørelse om dækning af udgifter til hotelovernatninger, godtgørelse for fast supplerende bolig samt godtgørelse for dobbelt husførelse, der ydes til de ministre, der ikke er medlemmer af Folketinget. Det foreslås også, at finansministeren vil få hjemmel til at kunne fastsætte nærmere regler om dækning af sådanne udgifter.

Det foreslås endelig, at finansministeren vil få hjemmel til at fastsætte nærmere regler om beregning af eftervederlagsperioden, om nedsættelse af eftervederlag og om administration af eftervederlag.

Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 5-7 og 9.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Den foreslåede nedsættelse af mindsteprocenten for eftervederlag til ministre fra 18 måneder til 6 måneder kan betyde en mindreudgift til ministereftervederlag, i det omfang en regerings medlemmer fratræder ministerhvervet, før de har været ministre i en sammenhængende periode på 3 år. Den foreslåede udskydelse af udbetalingstidspunktet for pension

fra efterlønsalderen til folkepensionsalderen kan på længere sigt betyde en mindredgift til pension. De økonomiske konsekvenser af den foreslåede ændring af reguleringen af ministervederlag og ministereftervederlag til at følge et uvægtet gennemsnit af lønudviklingen for offentligt ansatte i stedet for den centrale statslige regulering vil afhænge af den fremtidige lønudvikling på de nævnte områder og kan derfor ikke opgøres præcist. Det er lagt til grund, at relationen mellem den centrale statslige regulering og et uvægtet gennemsnit af den faktiske lønudvikling i staten henholdsvis kommuner og regioner i perioden 2017-2020 vil være den samme som i årene 2012-2016. Under denne forudsætning vil merudgifterne forbundet med den ændrede regulering stige med ca. 0,2 mio. kr. om året.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Mindredgift for staten vedrørende den ændrede mindsteperode for eftervederlag og det ændrede udbetalingstidspunkt for egenpension	Merudgift for staten vedrørende vederlag og eftervederlag for så vidt angår den ændrede regulering
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser	☐ ☐	☐ ☒

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter § 1, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. til ministre udgør grundvederlaget til ministre pr. 31. marts 2012 1.212.164 kr. i årligt grundbeløb før den midlertidige ned-

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 17. oktober 2016 til den 14. november 2016 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Datatilsynet, Folketingets Administration, Rigsrevisionen og Udbetaling Danmark.

sættelse af ministres vederlag med 5 pct., jf. lovens § 1, stk. 2.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 1, stk. 1, 1. pkt., at grundvederlaget nulstilles pr. 31. marts 2017 på den måde, at ministrenes grundvederlag på 1.212.164 kr. årligt før den midlertidige nedsættelse (31. marts 2012-niveau) opreguleres med den hidtil gældende lønreguleringsprocent pr. 1. april 2016 på 2,9882 pct., således at grundvederlaget pr. 31. marts 2017 udgør 1.1.248.386

kr. årligt. En sådan opregning til nyt grundvederlag er en forudsætning for den nye fremtidige regulering, der er foreslået i lovforslagets § 1, nr. 4, om regulering på grundlag af den faktiske offentlige lønudvikling.

Til nr. 2

Det foreslås, at § 1, stk. 2, 1. pkt., i lov om vederlag og pension m.v. til ministre, som fastsætter ministervederlaget i perioden den 1. januar 2011-31. marts 2012, ophæves, da denne vederlagsperiode er udløbet.

Til nr. 3

Efter § 1, stk. 2, 2. pkt., i lov om vederlag og pension m.v. til ministre er ministervederlaget midlertidigt nedsat med 5 pct. i perioden den 1. januar 2012-31. december 2019. Grundvederlaget til ministre udgør derfor i denne periode 1.151.555 kr. årligt (31. marts 2012-niveau).

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 1, stk. 2, 2. pkt., at grundvederlaget nulstilles pr. 31. marts 2017 på den måde, at ministrenes grundvederlag på 1.151.555 kr. årligt opreguleres med den hidtil gældende lønreguleringsprocent pr. 1. april 2016 på 2,9882 pct., således at grundvederlaget pr. 31. marts 2017 udgør 1.185.966 kr. årligt. En sådan opregning til nyt grundvederlag er en forudsætning for den nye fremtidige regulering, der er foreslået i lovforslagets § 1, nr. 4, om regulering på grundlag af den faktiske offentlige lønudvikling.

Det følger endvidere af lovens § 1, stk. 2, 2. pkt., der bliver 1. pkt., at den midlertidige nedsættelse af grundvederlaget på 5 pct. ophører pr. 31. december 2019. Fra 1. januar 2020 vil ministre få udbetalt det i § 1, nr. 1, anførte grundvederlag på 1.248.386 kr. årligt (31. marts 2017-niveau), opreguleret med den reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen på det offentlige arbejdsmarked, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 4

Efter § 1, stk. 3, i lov om vederlag og pension m.v. til ministre reguleres ministervederlaget på samme måde som tjenestemandslønninger, som beskrevet i de almindelige bemærkninger pkt. 3.1.1. Regulering af tjenestemandslønninger aftales i forbindelse overenskomstforhandlingerne på det statslige område, typisk med en regulering en gang om året.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 1, stk. 3, at ministervederlaget med virkning fra den 1. april 2017 vil blive reguleret én gang årligt pr. 1. april med en reguleringsprocent, der vil blive beregnet på baggrund af den faktiske lønudvikling i den offentlige sektor. Finansministeren fastsætter reguleringsprocenten på grundlag af Danmarks Statistiks Lønindeks for henholdsvis den statslige sektor (ILON22) og for ansatte i kommuner og regioner (ILON32) efter branche. Der vil blive beregnet et uvægtet gennemsnit af stigningerne i de 2 lønindekser fra 4. kvartal i det foregående år til 4. kvartal i året før beregningssåret.

Til illustration kan opstilles følgende beregningseksempel:

Hvis stigningstakten fra 4. kvartal i år 0 til 4. kvartal i år 1 er opgjort til 1,9716 procentpoint for den statslige sektor og 0,8607 procentpoint for den kommunale/regionale sektor, vil det uvægtede gennemsnit udgøre 1,4162 pct., som vil være den reguleringsprocent, som grundvederlaget skal reguleres med pr. 1. april i år 2.

Hvis stigningen fra 4. kvartal i år 1 til 4. kvartal i år 2 opgøres til 1,7015 procentpoint for den statslige sektor og 0,7758 procentpoint for den kommunale/regionale sektor, vil det uvægtede gennemsnit udgøre 1,2386 pct. Stigningen i reguleringsprocenten beregnes herefter således: $101,4162 + (101,4162 \times 1,2386) = 102,6723$. Grundvederlaget skal herefter pr. 1. april i år 3 reguleres med 2,6723 pct.

Til nr. 5

Efter § 1, stk. 4, i lov om vederlag og pension m.v. til ministre ydes der til ministre omkostningstillæg og godtgørelse for boligudgifter m.v. efter tilsvarende regler, som efter lov om valg til Folketinget gælder for medlemmer af Folketinget.

Det følger af den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 1, stk. 4, at der til ministre fortsat vil blive ydet omkostningstillæg efter tilsvarende regler, som efter lov om valg til Folketinget gælder for medlemmer af Folketinget, men at der for så vidt angår godtgørelse for boligudgifter m.v. ikke vil blive henvist til lov om valg til Folketinget.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 6, om godtgørelse for boligudgifter m.v.

Til nr. 6

Efter § 1, stk. 4, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre ydes der til ministre omkostningstillæg og godtgørelse for boligudgifter m.v. efter tilsvarende regler, som efter lov om valg til Folketinget gælder for medlemmer af Folketinget. Ministre, der ikke er medlem af Folketinget, og som ikke har fast bopæl i det sjællandske område, har efter de gældende regler ret til godtgørelse for boligudgifter m.v. efter tilsvarende regler, som efter lov om valg til Folketinget gælder for medlemmer af Folketinget.

Siden 2009 har det været hovedreglen, at Folketinget stiller en af sine medlemsboliger i København vederlagsfrit til rådighed for et ordinært medlem af Folketinget, der har fast bopæl uden for det sjællandske område. Hvis Folketinget ikke havde mulighed for at stille en bolig til rådighed for et sådant medlem, var ordningen oprindeligt sådan, at medlemmet i stedet kunne modtage godtgørelse for en fast supplerende bolig i Københavnsområdet, som den pågældende selv tilvejebragte. Herudover kunne det pågældende medlem få dækket udgifter i forbindelse med dobbelt husførelse. En minister, der ikke var medlem af Folketinget, og som ikke havde fast bopæl på det sjællandske område, kunne få bolig-godtgørelse samt godtgørelse for dobbelt husførelse efter de regler, som gjaldt for medlemmer af Folketinget.

Reglerne i lov om valg til Folketinget er efterfølgende ændret ad flere omgange med henblik på at sikre en bedre udnyttelse af Folketingets medlemsboliger, efterhånden som

Folketinget fik mulighed for at tilbyde alle berettigede medlemmer en medlemsbolig. Retstilstanden er således nu, at hvis Folketinget ikke kan stille en medlemsbolig til rådighed for et berettiget medlem, kan den pågældende som hovedregel alene få dækket sine udgifter til hotelovernatning i Københavnsområdet. Herved kan den pågældende hurtigt og uden f.eks. først at skulle sige et lejemål op tage en medlemsbolig i brug, så snart den bliver tilgængelig. Herefter kan et folketingsmedlem kun tilbydes boliggodtgørelse i ganske særlige tilfælde, hvis den pågældende ellers vil være henvist til at benytte hotel i en urimeligt lang periode, eller hvis den pågældendes forhold, herunder navnlig helbredsmæssige forhold, taler for det.

Da Finansministeriet ikke har mulighed for at stille en bolig til rådighed for ministre, der ikke er medlem af Folketinget, er det ikke længere muligt at henvise til reglerne i lov om valg til Folketinget, og det forstås derfor, at der i lov om vederlag og pension m.v. for ministre indsættes regler herom.

Det følger af det foreslåede § 1, stk. 6, at en minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har bopæl uden for det sjællandske område, under visse betingelser vil kunne få dækket udgifter til hotelovernatninger i Københavnsområdet i forbindelse med varetagelsen af sit hverv som minister, eller at pågældende kan modtage godtgørelse for en fast supplerende bolig i Københavnsområdet.

Det er en betingelse for at få godtgørelse for fast supplerende bolig og for at få dækket udgifter til hotelovernatninger i Københavnsområdet efter stk. 6, at den pågældende minister har fast bopæl uden for det sjællandske område. Det sjællandske område udgøres af øerne Sjælland, Amager og småøer med broforbindelse til Sjælland.

Det følger af det foreslåede § 1, stk. 7, at godtgørelse for fast supplerende bolig og dækning af udgifter til hotelovernatninger efter stk. 6 maksimalt kan udgøre et grundbeløb på 75.698 kr. pr. år i oktober 2015-niveau og udgør pr. 1. oktober 2016 75.924 kr. pr. år. Godtgørelse efter stk. 6 udbetales mod dokumentation til dækning af egentlige boligudgifter.

En minister, der efter det foreslåede § 1, stk. 6, inden for samme kalenderår både får dækket udgifter til hotelovernatninger og modtager godtgørelse for fast supplerende bopæl, kan inden for samme år sammenlagt højst modtage 75.924 kr. (sats pr. 1. oktober 2016).

Det følger af det foreslåede § 1, stk. 8, at der uden dokumentation kan ydes godtgørelse for dobbelt husførelse, når en minister modtager godtgørelse for fast supplerende bolig og dækning af udgifter til hotelovernatninger efter stk. 6. Godtgørelsen for dobbelt husførelse udgør 30.280 kr. pr. år i oktober 2015-niveau. Pr. 1. oktober 2016 udgør beløbet for dobbelt husførelse 30.370 kr. årligt.

Beløbene i de foreslåede stk. 7 og 8 følger reguleringen af de tilsvarende beløb i lov om valg til Folketinget, der ifølge lovens § 109 a, stk. 12, reguleres 1. april og 1. oktober i takt den procentvise ændring i det samlede forbrugerprisindeks

henholdsvis forbrugerprisindeksets boligpost i forhold til oktober 2015.

Det følger af det foreslåede § 1, stk. 9, at en minister i et kalenderår kan få dækket udgifter til op til 12 overnatninger på hotel i Danmark i forbindelse med varetagelsen af hvervet som minister. Dette gælder dog ikke for de ministre, der modtager godtgørelse efter stk. 6 og 8 hvis hotelovernatningen foregår i Københavnsområdet. For disse hotelovernatninger finder Finansministeriets satser for hoteldispositionsbeløb anvendelse.

I § 1, stk. 10, er foreslået indsat en bestemmelse om de beskatningsmæssige forhold

Efter lov om vederlag og pension m.v. for ministre modtager ministre en skattefri godtgørelse for boligudgifter m.v. efter tilsvarende regler som det, der gælder for folketingsmedlemmer efter lov om valg til Folketinget. Efter § 109 a, stk. 11, i lov om valg til Folketinget, indgår godtgørelse for boligudgifter m.v. ikke i den skattepligtige indkomst.

Som følge af de foreslåede § 1, stk. 6-9, hvorefter der etableres direkte hjemmel for dækning af udgifter til hotelovernatninger, godtgørelse for fast supplerende bolig samt godtgørelse for dobbelt husførelse, der ydes til ministre, der ikke er medlemmer af Folketinget, foreslås indsat en skattefritagelsesbestemmelse, der med de nødvendige justeringer svarer til den, der gælder for medlemmer af Folketinget, jf. § 109 a, stk. 11, i lov om valg til Folketinget.

Det følger af det foreslåede § 1, stk. 10, at værdien af hotelovernatninger, som dækkes efter stk. 6, 1. pkt., og stk. 9, godtgørelse for fast supplerende bolig efter stk. 6, 2. pkt., og stk. 7 og godtgørelse for dobbelt husførelse efter stk. 8, ikke indgår i den skattepligtige indkomst. Der kan ikke foretages fradrag i den skattepligtige indkomst for udgifter, der er forbundet med hvervet som minister, herunder boligudgifter, indenlandsk befordring m.v.

Det følger af det foreslåede § 1, stk. 11, at finansministeren vil få hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en bekendtgørelse om dækning af udgifter til hotelovernatninger og godtgørelse for en fast supplerende bolig, jf. stk. 6, dokumentation for egentlige boligudgifter, jf. stk. 7, godtgørelse for dobbelt husførelse, jf. stk. 8, og dækning af udgifter til op til 12 hotelovernatninger, jf. stk. 9.

Der vil blive fastsat mere udførlige regler om de nærmere betingelser for nævnte godtgørelser m.v., om dokumentationskravet i stk. 6, om regulering af beløbene i stk. 7 og 8, om nærmere regler om type bolig (lejebolig, ejerbolig, andelsbolig og andre boligformer), om de nærmere regler om udbetalingen af de nævnte godtgørelser m.v. herunder ved hvervets ophør, samt om adgangen til at bevare ydelser ved orlov og efter en flytning.

Der vil i en bekendtgørelse blive fastsat regler om, at godtgørelse for en fast supplerende bolig i Københavnsområdet efter stk. 6 forudsætter, at boligen er beliggende i Region Hovedstaden, at dækning af udgifter til hotelovernatninger efter stk. 6, er betinget af, at hotellet er beliggende i Region Hovedstaden, og at der fremlægges dokumentation for de afholdte udgifter samt at hoteludgiften efter stk. 6 og

9, inklusive eventuel morgenmad, ikke overstiger Finansministeriets satser for hoteldispositionsbeløb.

Til nr. 7

Efter § 2, stk. 2, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre skal der for en minister, som modtager omkostningstillæg og godtgørelse for boligudgifter m.v. efter lov om valg til Folketinget, ske nedsættelse med de i § 1, stk. 4, anførte tillæg med et beløb svarende til de af Folketinget ydede tillæg.

Da det følger af det foreslåede § 1, stk. 6, at en minister, der ikke er medlem af Folketinget, kan få dækket udgifter til hotelovernatninger i Københavnsområdet eller kan modtage godtgørelse for fast supplerende bolig i Københavnsområdet, foreslås det som en konsekvens heraf, at § 2, stk. 2, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre bliver ændret, sådan at bestemmelsen alene omhandler situationer, hvor en minister, som modtager omkostningstillæg efter lov om valg til Folketinget, får nedsat det i § 1, stk. 4, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre anførte omkostningstillæg med et beløb svarende til det af Folketinget ydede omkostningstillæg.

Til nr. 8

Efter § 3, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre har en minister ved afgang fra sin ministerstilling uden umiddelbar overgang til en anden ministerstilling ret til eftervederlag. Eftervederlaget ydes i en periode, der udgør halvdelen af det antal hele måneder i en sammenhængende periode, hvori vedkommende senest har været minister. Dog ydes der eftervederlag i mindst 18 måneder og højst 36 måneder. Eftervederlagsperioden kan ikke udløbe på et tidligere tidspunkt end udløbstidspunktet for eftervederlagsperioden fra en tidligere ministerperiode. Eftervederlag kan ikke ydes samtidig med vederlag efter § 1, stk. 1 og 2.

Eftervederlagets størrelse svarer til det ministervederlag, vedkommende senest fik som minister. En række indtægter fører til nedsættelse af eftervederlag, jf. lovens § 3, stk. 3.

Det følger af den foreslåede ændring af § 3, stk. 1, 3. pkt., i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, at mindsteperioden for eftervederlag til ministre ændres fra 18 måneder til 6 måneder. Ændringen vil have virkning for personer, der fungerer som ministre efter førstkommande valg til Folketinget, jf. de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, stk. 2.

Ændringen vil få betydning for ministre, hvis seneste sammenhængende funktionsperiode som minister er under 3 år. En minister, der fratræder som minister, og hvis seneste sammenhængende funktionsperiode som minister er 4 år, 11 måneder og 12 dage, har en funktionstid på 59 hele måneder. Halvdelen heraf udgør 29,5 måneder. Der rundes herefter op til nærmeste antal hele måneder. Pågældende er derfor berettiget til ministereftervederlag i 30 måneder.

Til nr. 9

Finansministeriet følger regler svarende til Folketingets bekendtgørelse nr. 1081 af 6. oktober 2014 om eftervederlag og dækning af udgifter til uddannelser m.v. til tidligere medlemmer af Folketinget med hensyn til opgørelse af indtægtsgrundlaget for eventuel nedsættelse af ministereftervederlaget, hvorefter eftervederlaget bliver opgjort i perioder på 12 måneder. Det kan indebære, at allerede udbetalt ministereftervederlag skal tilbagebetales ved udløb af eftervederlagsperioden på 12 måneder.

Det følger af det foreslåede § 3, stk. 4, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre, at finansministeren får hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en bekendtgørelse om administration af eftervederlagsordningen, herunder om nedsættelsen af eftervederlaget på grundlag af en forhenværende ministers øvrige indtægter, bl.a. fordi der kan være en tidsmæssig forskydning i udbetaling og efterregulering af eftervederlagsbeløbene.

Det vil fremgå af bekendtgørelsen, at Finansministeriet ved opgørelse af den personlige indkomst lægger skattemyndighedernes definition af løn, vederlag, overskud, pension m.v. til grund. En forhenværende minister vil skulle afgive erklæring om sine indkomstforhold.

Den skattemæssige værdi af personalegoder vil blive medregnet i de indtægter, der medfører nedsættelse af ministereftervederlaget efter § 3, stk. 3. Bidrag til pensionsordninger omfattet af afsnit I i pensionsbeskatningsloven medregnes ikke i de indtægter, der medfører nedsættelse af ministereftervederlaget efter § 3, stk. 3.

De indtægter, der medfører nedsættelse af ministereftervederlaget efter § 3, stk. 3, gøres op. Såfremt der ikke er sammenfald mellem en indtægtsoptjeningsperiode og udbetalingsperioden, vil retserhvervestidspunktet som udgangspunkt blive lagt til grund. Såfremt omstændighederne taler herfor, kan udbetalingstidspunktet dog lægges til grund.

Hvis en indtægt vedrører en periode, der kun delvis falder inden for eftervederlagsperioden, henføres en forholdsvis del af indtægten til eftervederlagsperioden svarende til eftervederlagsperiodens andel af den periode, som indtægten vedrører.

Eftervederlag til en forhenværende minister udbetales fra måneden efter den sidste måned med udbetaling af ministereftervederlag.

Til nr. 10

Efter § 4, stk. 1, 2. pkt., i lov om vederlag og pension m.v. til ministre kan ministerpension, der er optjent ved funktionstid fra den 1. januar 2007, udbetales efter, at den pågældende har nået efterlønsalderen. Efterlønsalderen følger af § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovebenedtgørelse nr. 832 af 7. juli 2015, og varierer afhængigt af den pågældendes fødselsår.

Ministerpension, der er optjent ved funktionstid i perioden den 1. januar 2000-31. december 2006, kan udbetales fra den 1. i måneden efter, at vedkommende er fyldt 60 år, jf. § 19, stk. 7, i lov nr. 1587 af 20. december 2006 om ændring

af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og forskellige andre love (Ændringer som følge af gradvis forhøjelse af efterløns- og folkepensionsalderen m.v.).

Ministerpension, der er optjent ved funktionstid før den 1. januar 2000, kan udbetales fra den 1. i måneden efter den pågældende forhenværende minister ikke længere er berettiget til ministereftervederlag, jf. § 2, stk. 2, i lov nr. 1095 af 29. december 1999 om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre (Ændring vedrørende vederlag, eftervederlag og egenpension m.v.).

Disse pensionsudbetalingstidspunkter vil fortsat gælde for pension optjent ved funktionstid som minister henholdsvis før den 1. januar 2000 og før den 1. januar 2007.

Den foreslåede ændring af § 4, stk. 1, 2. pkt., vil indebære, at ministerpension optjent fra den 1. april 2017 først kan udbetales ved den pågældendes folkepensionsalder. Folkepensionsalderen er bestemt af den forhenværende ministers fødselsår. Dette følger af § 1 a i lov om social pension, hvorefter folkepensionsalderen i 2015 og herefter hvert 5. år efter nærmere regler reguleres på grundlag af udviklingen i den gennemsnitlige levetid for 60-årige. I 2015 er folkepensionsalderen reguleret til 68 år for personer født i 1963 og senere.

Til nr. 11

Efter § 4, stk. 1, 3. pkt., i lov om vederlag og pension m.v. til ministre kan finansministeren efter indhentet udtalelse fra Helbredsnettet bestemme, såfremt en forhenværende ministers erhvervsevne er nedsat til halvdelen eller derunder på grund af helbredsmæssige forhold, at pensionen udbetales fra den 1. i måneden efter, at sag herom er rejst over for finansministeren. Egenpensionen udbetales dog tidligst fra det tidsrum, hvori vedkommende har ret til eftervederlag efter lovens § 3, stk. 1.

»Helbredsnettet« ændres til »Nævnet for Helbredsbedømmelser i Tjenestemandssager«, der er nævnets navn, jf. § 31, stk. 2, i lov om tjenestemandspension.

Til nr. 12.

Med den foreslåede indførelse af folkepensionsalderen som tidspunkt for udbetaling af ministerpensionen følger det af det foreslåede § 4, stk. 2, at en forhenværende minister vil kunne vælge at få udbetalt ministerpensionen før folkepensionsalder mod et livsvarigt fradrag i pensionen (førtidspensionsfradrag). En sådan fremrykket udbetaling af alderspensionen mod reduktion af den livsvarige pension kendes fra arbejdsmarkedspensioner i øvrigt, herunder tjenestemandspensioner. Alderspensionen kan tidligst udbetales fra pensionsudbetalingsalderen, som ligger 5 år før folkepensionsalderen.

Det foreslås, at førtidspensionsfradraget skal følge de for tjenestemænd fra den 1. januar 2019 gældende regler om førtidspensionsfradrag, som angivet i pkt. 3.2.1. i cirkulære nr. 9159 af 26. marts 2015 om førtidspensionsfradrag.

Førtidspensionsfradragets størrelse er bestemt af tidspunktet for pensionering, idet fradraget er højere, jo tidligere

pensionen kommer til udbetaling før folkepensionsalderen. Fradraget udgør 17 pct., hvis pensionen vælges udbetalt fra pensionsudbetalingsalderen, som er 5 år før folkepensionsalderen, og 4 pct. ved udbetaling 1 år før folkepensionsalderen. Ved førtidspensionering 5 eller 4 år før folkepensionsalderen halveres det kronetillæg til pensionen, der ydes, indtil den pågældende får folkepension.

Hvis en forhenværende minister, der er omfattet af overgangsordningen med hensyn til udbetalingstidspunkt, og som tillige har optjent ministerpension, der udbetales fra folkepensionsalderen, måtte vælge førtidspensionering, vil den i § 4, stk. 1, 3. pkt., nævnte førtidsreduktion blive beregnet af den samlede pension.

Til nr. 13

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 1, nr. 12.

Til nr. 14

Ved § 1, nr. 10, i lov nr. 577 af 19. december 1969 om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre blev de daværende §§ 7-9 ændret til §§ 8-10. I den forbindelse blev der ved en fejl ikke foretaget konsekvensændringer i § 9, 2. pkt., af henvisningerne til § 7, som blev til § 8. Med lovforslagets § 1, nr. 14, bliver konsekvensændringerne foretaget.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. april 2017.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 8, har virkning for personer, der er ministre i regeringen efter førstkommande valg til Folketinget. Træder ministeriet tilbage som et resultat af førstkommande valg til Folketinget, vil de gældende regler om ministereftervederlag finde anvendelse for personer, der fungerer som ministre, indtil et nyt ministerium er udnævnt. Såfremt det nuværende ministerium fortsætter efter førstkommande valg til Folketinget, eller et nyt ministerium tiltræder i forbindelse med førstkommande valg til Folketinget, vil disse ministre blive omfattet af de nye regler. Herefter vil mindsteprocenten for ministereftervederlag være 6 måneder.

I *stk. 3* foreslås en overgangsbestemmelse, som gælder for allerede optjent ministerpension, sådan at § 1, nr. 10, ikke finder anvendelse for funktionstid som minister i perioden den 1. januar 2007-31. marts 2017. For denne funktionstid anvendes de hidtil gældende regler om udbetaling af egenpension, det vil sige at pension optjent i denne periode udbetales fra den 1. i måneden efter, at vedkommende har nået efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. For pension optjent i funktionsperioder som minister før den 1. januar 2000 gælder bestemmelserne i § 2, stk. 2 og 3 i lov nr. 1095 af 29. december 1999. For pension optjent i funktionsperioder som minister i perioden den 1. januar 2000-31. december 2006 gælder bestemmelsen i § 19, stk. 7, i lov nr. 1587 af 20. december 2006.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

§ 1. Grundvederlaget til ministre udgør 1.212.164 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2012-niveau), jf. dog stk. 2. Vederlaget til statsministeren udgør 125 pct. af grundvederlaget, og vederlaget til udenrigsministeren og finansministeren samt til den minister, der er nummer 2 i statsrådsrækkefølgen, udgør 110 pct. af grundvederlaget. Ingen minister kan oppebære mere end ét vederlag efter denne bestemmelse.

Stk. 2. I perioden 1. januar 2011 – 31. marts 2012 udgør grundvederlaget 878.607 kr. i årligt grundbeløb (1. oktober 1997-niveau). I perioden 1. april 2012 – 31. december 2019 udgør grundvederlaget 1.151.555 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2012-niveau).

Stk. 3. Vederlag efter stk. 1 og 2 reguleres på samme måde som tjenestemandslønninger.

Stk. 4. Til ministre ydes omkostningstillæg og godtgørelse for boligudgifter m.v. efter tilsvarende regler, som efter lov om valg til Folketinget gælder for medlemmer af Folketinget.

I lov om vederlag og pension m.v. for ministre, jf. lovbekendtgørelse nr. 273 af 20. april 2004, som ændret ved § 16 i lov nr. 1587 af 20. december 2006, lov nr. 704 af 25. juni 2010, lov nr. 480 af 30. maj 2012, lov nr. 743 af 1. juni 2015 og § 17 i lov nr. 628 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, 1. pkt., ændres »1.212.164 kr.« til: »1.248.386 kr.«, og »31. marts 2012-niveau« ændres til: »31. marts 2017-niveau«.

2. § 1, stk. 2, 1. pkt., ophæves.

3. I § 1, stk. 2, 2. pkt., der bliver 1. pkt., ændres »1.151.555 kr.« til: »1.185.966 kr.«, og »31. marts 2012-niveau« ændres til: »31. marts 2017-niveau«.

4. § 1, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Vederlag efter stk. 1 og 2 reguleres én gang årligt pr. 1. april med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen på det offentlige arbejdsmarked. Finansministeren fastsætter årligt reguleringsprocenten.«

Stk. 5. Vederlag og tillæg m.v. udbetales med 1/12 månedlig forud fra den første dag i den efter udnævnelser følgende måned og til udgangen af den måned, i hvilken afgang fra ministerstillingen finder sted.

5. I § 1, stk. 4, udgår »og godtgørelse for boligudgifter m.v.«.

6. I § 1 indsættes som *stk. 6-11*:

»*Stk. 6.* En minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har bopæl uden for det sjællandske område, kan få dækket udgifter til hotelovernatninger i Københavnsområdet i forbindelse med sit hverv som minister. I stedet for dækning af udgifter til hotelovernatninger efter 1. pkt. kan en minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har bopæl uden for det sjællandske område, vælge at modtage godtgørelse for en fast supplerende bolig i Københavnsområdet. Godtgørelsen kan ydes i op til 3 måneder efter fratræden som minister.

Stk. 7. Den samlede godtgørelse efter stk. 6 kan maksimalt udgøre 75.698 kr. pr. år i oktober 2015-niveau og udbetales mod dokumentation til dækning af egentlige boligudgifter. Beløbet i 1. pkt. reguleres efter reglerne i § 109 a, stk. 12, i lov om valg til Folketinget.

Stk. 8. Der kan uden dokumentation ydes godtgørelse for dobbelt husførelse til en minister, der efter stk. 6 får dækning af hoteludgifter eller godtgørelse for en fast supplerende bolig. Godtgørelsen udgør 30.280 kr. pr. år i oktober 2015-niveau og reguleres efter reglerne i § 109 a, stk. 12, i lov om valg til Folketinget.

Stk. 9. En minister kan i et kalenderår få dækket udgifterne til op til 12 overnatninger på hotel i Danmark i forbindelse med varetagelsen af sit hverv som minister. Der ydes dog ikke dækning til ministre, der modtager godtgørelse efter stk. 6 eller 8, såfremt der er tale om hotelovernatning i Københavnsområdet.

Stk. 10. Værdien af hotelovernatninger, som dækkes efter stk. 6, 1. pkt. og stk. 9, godtgørelse for fast supplerende bolig efter stk. 6, 2. pkt., jf. stk. 7, og godtgørelse for dobbelt husførelse efter stk. 8 indgår ikke i den skattepligtige indkomst. Der kan ikke foretages fradrag i den skattepligtige indkomst for udgifter, der er forbundet med hver-

vet som minister, herunder boligudgifter, indenlandsk befordring m.v.

Stk. 11. Finansministeren fastsætter nærmere regler om udgifter til hotelovernatning efter stk. 6, 1.pkt., om godtgørelse for boligudgifter m.v. efter stk. 6, 2.pkt., om godtgørelse af egentlige boligudgifter efter medlemskabets ophør efter stk. 6, 3.pkt., om krav til dokumentation for egentlige boligudgifter og om beregning af udgifter til ejerbolig og lign., efter stk. 7, om dækning af udgifter til dobbelt husførelse efter stk. 8, om dækning af udgifter til hotelovernatning efter stk. 9 og om hotelovernatning i forbindelse med udtræden af Folketinget. Finansministeren fastsætter endvidere regler om adgang til ydelser efter stk. 6-9 under orlov og om adgangen til at bevare sådanne ydelser efter en flytning.

§ 2...

Stk. 2. For en minister, som modtager omkostningstillæg og godtgørelse for boligudgifter m.v. efter lov om valg til Folketinget, nedsættes de i § 1, stk. 4, anførte tillæg med et beløb, der svarer til de af Folketinget ydede tillæg.

§ 3. Ved afgang fra en ministerstilling uden umiddelbar overgang til en anden ministerstilling har en minister ret til eftervederlag. Eftervederlag ydes i en periode, der udgør halvdelen af det antal hele måneder, hvori vedkommende senest har været minister. Dog ydes der eftervederlag i mindst 18 måneder og højst 36 måneder. Eftervederlagsperioden kan ikke udløbe på et tidligere tidspunkt end udløbstidspunktet for eftervederlagsperioden fra en tidligere ministerperiode. Eftervederlag kan ikke ydes samtidig med vederlag efter § 1, stk. 1 og 2.

Stk.2-3. ---

7. I § 2, *stk. 2*, udgår »og godtgørelse for boligudgifter m.v.«, og to steder ændres »de« til: »det«.

8. I § 3, *stk. 1, 3. pkt.*, ændres »18 måneder« til: »6 måneder«.

9. I § 3 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Finansministeren fastsætter nærmere regler om beregning af eftervederlagsperioden efter stk. 1, om nedsættelse af ministereftervederlaget efter stk. 3 og om administration af ministereftervederlaget.«

§ 4. En minister, som har haft mindst 1 års funktionstid som minister, er berettiget til egenpension. Egenpensionen udbetales fra den 1. i måneden efter, at vedkommende har nået efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Såfremt den pågældendes erhvervsevne er nedsat til halvdelen eller derunder på grund af helbredsmæssige forhold, kan finansministeren dog efter indhentet udtalelse fra Helbredsnevnet bestemme, at pensionen udbetales fra den 1. i måneden efter, at sag herom er rejst over for finansministeren. Egenpension udbetales dog tidligst fra udløbet af det tidsrum, hvori vedkommende har ret til eftervederlag efter § 3, stk. 1.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Stk. 2, nr. 3, finder ikke anvendelse, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse.

Stk. 4-5. ---

§ 9. Udnævnes en tjenestemand til minister, kan den af ham hidtil beklædte tjenestemandstilling holdes besat ved konstitution for hans funktionstid, hvis det skønnes forsvarligt af hensyn til stillingens tarv, og for så vidt og så længe konstitution i stillingen overhovedet er tilladt. Statsministeren skal herom give meddelelse til det i § 7 nævnte udvalg, hvorefter der forholdes i overensstemmelse med § 7, stk. 1.

10. I § 4, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.« til: »folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension.«

11. I § 4, *stk. 1, 3. pkt.*, ændres »Helbredsnevnet« til: »Nævnet for Helbredsbedømmelser i Tjenestemandssager.«

12. I § 4 indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 2.* En forhenværende minister, der ikke er omfattet af overgangsordninger om pensionsudbetalingstidspunkter, kan vælge at få pensionen udbetalt før folkepensionsalderen, dog tidligst fra pensionsudbetalingsalderen mod et førtidspensionsfradrag efter de regler, der gælder for tjenestemænd i staten. Hvis en forhenværende minister, der er omfattet af overgangsordninger med hensyn til pensionsudbetalingstidspunkt, tillige har optjent ministerpension, der skal udbetales fra folkepensionsalderen, vælger førtidsalderspensionering, beregnes det førtidspensionsfradrag, der er nævnt i 1. pkt., af den samlede pension fra det første udbetalingstidspunkt.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

13. I § 4, *stk. 3*, der bliver stk. 4, ændres »Stk. 2, nr. 3« til: »Stk. 3, nr. 3«.

14. I § 9, *2. pkt.*, ændres »§ 7« til: »§ 8, stk. 1,«, og »§ 7, stk. 1« ændres til: »§ 8, stk. 1«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2017.

Stk. 2. § 1, nr. 8, har virkning for personer, der virker som ministre efter førstkommende valg til Folketinget. Træder ministeriet tilbage som et resultat af førstkommende valg til Folketinget, har § 1, nr. 8, dog ikke virkning for personer, der fungerer som ministre, indtil et nyt ministerium er udnævnt.

Stk. 3. § 1, nr. 10, finder ikke anvendelse for funktionstid som minister i perioden 1. januar 2007-31. marts 2017. For denne funktionstid finder de hidtil gældende regler om udbetaling af egenpension anvendelse.